

ΑΠΟΦΑΣΗ¹ ΑΡΙΘΜ. 262/IV/2004

**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ**

Συνεδρίασε στην αίθουσα συνεδριάσεων του 1^{ου} ορόφου των Γραφείων της (Κότσικα 1Α και Πατησίων 70), την 30η Δεκεμβρίου 2003, ημέρα Τρίτη και ώρα 10:30, μετ'αναβολήν εκ της 18^{ης} Δεκεμβρίου 2003, με την εξής σύνθεση:

Προεδρεύων : Μιχαήλ – Θεόδωρος Μαρίνος, αναπληρωτής πρόεδρος της Επιτροπής, λόγω κωλύματος του Προέδρου Σπυρίδωνος Ζησιμόπουλου.

Μέλη: Νικόλαος Γεράσιμος,
Θεόδωρος Δεληγιαννάκης,
Παναγιώτης Μαντζουράνης,
Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος,
Λεωνίδας Νικολούζος και
Ιωάννης Κατσουλάκος

Γραμματέας: Αικατερίνη Τριβέλη, κωλυόμενης της τακτικής Αλεξάνδρας Μαρίας Ταραμπίκου

Τα λοιπά τακτικά ή/και αναπληρωματικά μέλη, καίτοι προσκληθέντα, δεν προσήλθαν λόγω δικαιολογημένου κωλύματος.

Θέμα της Συνεδρίασεως ήταν η με αριθ. πρωτ. 3915 / 5.11.03 αίτηση της ανώνυμης εταιρίας υπό την επωνυμία «AUTO SERVICE ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΑΕΒΕ» για λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της ανώνυμης εταιρίας υπό την επωνυμία «ΤΕΧΝΟΚΑΡ Α.Β.Ε.Ε», σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγρ. 4 ν. 703/1977, λόγω παραβάσεως των άρθρων 1 και 2 του ανωτέρω νόμου, καθώς και των άρθρων 81, 82 Σ.ΕΚ.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν α) η αιτούσα ανώνυμος εταιρεία εταιρεία «AUTO SERVICE ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΑΕΒΕ», εκπροσωπούμενη από τον νόμιμο εκπρόσωπό της κ. Πάνο Ρούβαλη, Πρόεδρο του ΔΣ και Διευθύνοντα Σύμβουλο, μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων της Βασιλείου Π. Βραχιώτη και Ιωάννου Α. Βασαρδάνη, και β) η καταγγελομένη ανώνυμος εταιρεία «ΤΕΧΝΟΚΑΡ Α.Β.Ε.Ε» διά των πληρεξουσίων δικηγόρων της Κώστα Α. Παπαδάκη και Ανδρέου – Νικολάου Κ. Παπαδάκη.

Στην αρχή της συνεδρίασεως τον λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια Σοφία Καμπερίδου, η οποία, αφού ανέπτυξε τη γραπτή εισήγηση της Γραμματείας, πρότεινε την απόρριψη της αιτήσεως, με το αιτιολογικό ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 του Ν. 703/1977, όπως ισχύει (παραβάση των άρθρων 1 παρ. 1, 2 ν. 703/1977, επικείμενος κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης της αιτούσας ή του δημοσίου συμφέροντος).

Στη συνέχεια, τον λόγο έλαβαν η αιτούσα και η καθ' ής, οι οποίες ανέπτυξαν τις θέσεις τους, έδωσαν διευκρινίσεις, απάντησαν σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Προεδρεύων

---

¹ Από την παρούσα απόφαση έχουν παραλειφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ.7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 361/Β'/4.4.2001), τα στοιχεία εκείνα, τα οποία κρίθηκε ότι αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο. Στη θέση των στοιχείων που έχουν παραληφθεί υπάρχει η ένδειξη [...]. Όπου ήταν δυνατό τα στοιχεία που παραλήφθηκαν αντικαταστάθηκαν με ενδεικτικά ποσά και αριθμούς ή με γενικές περιγραφές (εντός [...]).

και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησαν η μεν αιτούσα την αποδοχή της αιτήσεώς της, η δε καθ' ής την απόρριψή της. Κατόπιν ο Προεδρεύων της Επιτροπής έδωσε στα ενδιαφερόμενα μέρη προθεσμία μέχρι την 30η Ιανουαρίου 2004, ημέρα Παρασκευή, για να προσκομίσουν τα υπομνήματά τους.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε διάσκεψη στην ως άνω αίθουσα της Επιτροπής Ανταγωνισμού την 14η Μαΐου 2004, ημέρα Παρασκευή και ώρα 15:00, και αφού έλαβε υπ' όψη τα στοιχεία του σχετικού φακέλου, την εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν, προφορικός και εγγράφως, τα ενδιαφερόμενα μέρη καθώς και τα υπομνήματα (με όλα τα σχετικά τους) που προσκόμισαν,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

I. Με την με αριθ. πρωτ. 3915 / 5.11.03 αίτησή της, όπως αυτή ορθά εκτιμάται από την Επιτροπή, η ανώνυμη εταιρία υπό την επωνυμία «AUTO SERVICE ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΑΕΒΕ», η οποία έχει την έδρα της στην Καλλιθέα Αττικής, οδός Θησέως 306, ζητά την λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της ανώνυμης εταιρίας υπό την επωνυμία «ΤΕΧΝΟΚΑΡ Α.Β.Ε.Ε.», η οποία έχει την έδρα της στην Αργυρούπολη Αττικής, οδός Μεγάλου Αλεξάνδρου 7 και Καραϊσκάκη, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγρ. 4 ν. 703/1977, επικαλούμενη παράβαση των άρθρων 1 και 2 του ανωτέρω νόμου, καθώς και των άρθρων 81, 82 Σ.ΕΚ. Η αιτούσα έχει υποβάλλει στην Επιτροπή και την υπό του νόμου απαιτούμενη κυρία καταγγελία (αριθμ. πρωτ. 3873/31.10.2003).

Η αιτούσα, η οποία με την αίτησή της ισχυρίζεται ότι υπήρξε από το 1999 επίσημος έμπορος (διανομέας) της καθ' ής για καινούργια αυτοκίνητα SEAT, προβάλλει ότι η καθ' ής διέκοψε, κατά παράβαση των προαναφερθεισών διατάξεων, την συνεργασία μαζί της στον τομέα αυτόν, αρνούμενη να την εντάξει στο νέο δίκτυο διανομής αυτοκινήτων SEAT, το οποίο δημιούργησε μετά την υιοθέτηση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του νέου Κανονισμού 1400/2002 της 31^{ης} Ιουλίου 2002 «για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγρ. 3 της Συνθήκης (ΕΚ) σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας» (ΕΕ των ΕΚ 2002, L 203/30). Επί πλέον ισχυρίζεται ότι κατά παράβαση της καθ' ής προέβη σε υψηλές δαπάνες δημιουργίας νέου καταστήματος πωλήσεως αυτοκινήτων SEAT (έκθεση), κινδυνεύουσα, εάν συνεχισθεί η άρνηση της καθ' ής να την προμηθεύει με αυτοκίνητα, να υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη από το κόστος λειτουργίας του καταστήματος. Σχετικώς δε υποβάλλει και σειρά παραστατικών, από τα οποία αποδεικνύονται, κατά την άποψή της, οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Κατόπιν αυτών ζητά από την Επιτροπή, αφ' ενός να υποχρεώσει την καθ' ής να απόσχει από την ως άνω παράνομη (κατά την άποψη της αιτούσας) πρακτική της, δηλ. να υποχρεώσει την καθ' ής να εντάξει την αιτούσα στο δίκτυο διανομής αυτοκινήτων SEAT, και αφ' ετέρου να επιβάλει σ' αυτήν χρηματική ποινή για κάθε ημέρα μη συμμορφώσεως προς την απόφαση της Επιτροπής, το ύψος της οποίας να καθορίσει κατά την κρίση της. Τέλος για την περίπτωση που η καθ' ής ήθελε προβάλλει τον ισχυρισμό ότι απέκλεισε την αιτούσα λόγω του ότι αυτή δεν πληρούσε τα κριτήρια του νέου συστήματος διανομής σύμφωνα με τον Κανονισμό 1400/2002, να καταδικασθεί η καθ' ής να γνωστοποιήσει στην αιτούσα τους όρους της μεταξύ τους συμβάσεως που δεν συνάδουν με τον ως άνω Κανονισμό και να τους τροποποιήσει αναλόγως.

Σημειωτέον ότι η αιτούσα είχε προηγουμένως προσφύγει στην διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ζητώντας να υποχρεωθεί η καθ' ής σε εκτέλεση των όρων της μεταξύ τους συμβάσεως. Το Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 9368/31.12.2003 Απόφασή του απέρριψε την αίτηση ως μη νομίμη, με το αιτιολογικό ότι αφ' ενός η αποδοχή της θα εσήμαινε οριστική ικανοποίηση του δικαιώματος (692 παρ. 4 ΚΠολΔ), και αφ' ετέρου ότι ελλείπει το στοιχείο του κατεπείγοντος ή επικείμενου κινδύνου, αφού η αιτούσα παραμένει εξουσιοδοτημένος επισκευαστής αυτοκινήτων SEAT.

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 4 ν. 703/1977, όπως ισχύει, « Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα αντεπάγγελτα, κατόπιν αίτησης αυτού που έχει υποβάλει καταγγελία, κατά το άρθρο 24 του παρόντος νόμου, ή κατόπιν αίτησης του Υπουργού Εμπορίου, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1 και 2 του παρόντος νόμου και συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί να απειλήσει χρηματική ποινή μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης προς την απόφασή της και να θεωρήσει αυτή καταπεσούσα, όταν με απόφασή της βεβαιώνεται η μη συμμόρφωση».

Συνεπώς, για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την Επιτροπή Ανταγωνισμού απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικά και οι δύο προϋποθέσεις του νόμου, ήτοι πιθανολόγηση : α) παραβάσεως των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1 και 2 του ν. 703/1977 και β) συνδρομής επείγουσας περίπτωσης προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή το δημόσιο συμφέρον.

Εξ άλλου βάσει του κοινοτικού δικαίου, οι διατάξεις των άρθρων 81 και 82 Σ.ΕΚ, καθώς και οι Κανονισμοί που η Κοινότητα εκδίδει στο πεδίο του δικαίου του (ελεύθερου) ανταγωνισμού, είναι διατάξεις άμεσης εφαρμογής, δηλ. διατάξεις, τις οποίες δικαιούται να επικαλεσθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και των εθνικών αρχών ανταγωνισμού, όπως η ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, κάθε ένας, ο οποίος προστατεύεται από τις διατάξεις αυτές. Μεταξύ των Κανονισμών αυτών συγκαταλέγεται και ο προαναφερθείς Κανονισμός 1400/2002 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τον οποίο η Επιτροπή Ανταγωνισμού υποχρεούται να εφαρμόσει όχι μόνο στο πλαίσιο κύριας καταγγελίας, αλλά και αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, διαθέτουσα προς τούτο όλες τις εξουσίες, τις οποίες διαθέτει και για την εφαρμογή του ελληνικού δικαίου του (ελεύθερου) ανταγωνισμού (άρθρο 13β παράγρ. 3 ν. 703/1977). Σε περίπτωση δηλ. εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, η αποδοχή της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων προϋποθέτει σωρευτικώς α) πιθανολόγηση παραβάσεως των διατάξεων των κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, οι οποίες βρίσκουν εφαρμογή στην συγκεκριμένη υπόθεση, και β) συνδρομή επείγουσας περιπτώσεως προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου προκλήσεως ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή το δημόσιο συμφέρον.

Κατ' ακολουθίαν, με το ανωτέρω ιστορικό και αίτημα η υπό κρίση αίτηση νομίμως φέρεται ενώπιον της Επιτροπής κατ' άρθρο 9 παράγρ. 4 ν. 703/1977, και επομένως πρέπει να εξετασθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

III. Από τα στοιχεία του φακέλου, τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς και την εν γένει διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά :

Η αιτούσα υπήρξε από το 1999 επίσημος έμπορος της καθ' ης για καινούργια αυτοκίνητα, ανταλλακτικά και αξεσουάρ SEAT, προηγουμένως δε και μέχρι σήμερα και επίσημος εξουσιοδοτημένος επισκευαστής αυτοκινήτων SEAT (συνεργείο), διατηρούσα επαγγελματική εγκατάσταση στην οδό Θησέως 306, στην Καλλιθέα. Η αντιδικία των δύο μερών σε σχέση με το αν η συμφωνία αυτή κατέστη από 14.11.2000 και γραπτή (η καθ' ης θεωρεί ότι υπήρξε μόνο προφορική), ουδεμία επίδραση ασκεί στην εδώ από πλευράς δικαίου του ανταγωνισμού κρινόμενη διαφορά, διότι για την εφαρμογή του δικαίου αυτού αρκεί και προφορική σύμβαση. Στις 23.9.2002 η καθ' ης κατήγγειλε με επιστολή της υπό τον τίτλο «Καταγγελία Σύμβασης Συνεργασίας» την μεταξύ των δύο μερών συμφωνία με ετήσια προμήνυση, προκειμένου να αναδιοργανωθεί το δίκτυο, όπως ρητώς αναφέρει, η δε αναδιοργάνωση αυτή να έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου 2003. Με δεύτερη επιστολή ίδιας ημερομηνίας η καθ' ης διευκρινίζει προς την αιτούσα τα της λήξεως ισχύος του Κανονισμού 1475/1995 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την θέση σε ισχύ από 1.10.2003 του νέου Κανονισμού 1400/2002, την εξ αυτού υποχρέωση όλων των επιχειρήσεων του κλάδου να συνάψουν νέες συμβάσεις, συμβατές με τον Κανονισμό αυτόν, δηλώνει ότι αναμένει την ερμηνευτική εγκύκλιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τις απόψεις της παραγωγού εταιρείας, καθώς και ότι ο νομικός της σύμβουλος είναι στην διάθεση της αιτούσας για κάθε συμπληρωματική πληροφορία, τέλος δε δηλώνει ότι ελπίζει ότι και στο νέο νομοθετικό πλαίσιο που τάσσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα συνεχισθεί η μεταξύ τους συνεργασία με την ίδια επιτυχία, όπως και μέχρι τότε.

Μετά την πάροδο της 30^{ης} Σεπτεμβρίου 2003 η καθ' ης δεν ανανέωσε την σύμβαση εμπόρου καινούργιων αυτοκινήτων με την αιτούσα (βλ. επιστολή από 18.9.2003). Για την μη ανανέωση η καθ' ης επικαλέσθηκε αφερεγγυότητα της αιτούσας. Της ανανέωσε όμως την σύμβαση ως προς την πώληση ανταλλακτικών και ειδών εξοπλισμού (αξεσουάρ), καθώς και ως προς την ιδιότητα του επίσημου εξουσιοδοτημένου συνεργείου. Η αιτούσα αρνείται την αφερεγγυότητα και επομένως θεωρεί ότι η συμπεριφορά της καθ' ης συνιστά αδικαιολόγητη άρνηση πώλησεως, αντίθετη προς τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 ν. 703/1977, καθώς επίσης και τις διατάξεις των άρθρων 81, 82 Σ.ΕΚ και του Κανονισμού 1400/2002 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Επί πλέον προσάπτει στην καθ' ης ότι της δημιούργησε την πεποίθηση ότι θα της ανανεώσει οπωσδήποτε την σύμβαση εξουσιοδοτημένου εμπόρου καινούργιων αυτοκινήτων (ιδίως με την προαναφερθείσα δεύτερη από 23.9.2002 επιστολή, αλλά και λοιπές ενέργειες) και έτσι αυτή προέβη σε υψηλές επενδύσεις δημιουργίας εκθέσεως πώλησεως αυτοκινήτων στην οδό Θησέως 312, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που κατά τους ισχυρισμούς της της επέβαλε η καθ' ης, έχουσα καταβάλει συνολικώς μεγάλα ποσά για την αποζημίωση-«αέρα» του προηγούμενου μισθωτή, την διαμόρφωση του καταστήματος και την διαφήμιση αυτού, καταβάλλει δε ακόμη και σήμερα και μισθούς σε πρόσθετους υπαλλήλους (τουλάχιστον έξι), τους οποίους αναγκαστικά προσέλαβε για την λειτουργία του καταστήματος αυτού.

Η σύμβαση επίσημου εμπόρου καινούργιων αυτοκινήτων μεταξύ αιτούσας και καθ' ης διέπεται κατ' αρχήν, όπως και όλες οι αντίστοιχες συμβάσεις, από τον προαναφερθέντα Κανονισμό 1400/2002 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο οποίος ετέθη

σε ισχύ την 1^η Οκτωβρίου 2002, αντικαταστήσας τον Κανονισμό 1475/1995. Η καταγγελία της συμβάσεως από την καθ' ης ήταν νόμιμος σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγρ. 5 στοιχ. β), ii) Κανονισμού 1400/2002, προκειμένου αυτή να προσαρμόσει το δίκτυό της στα νέα δεδομένα του Κανονισμού 1400/2002, π.χ. στον χωρισμό πωλήσεως αυτοκινήτων και συνεργείου επισκευής, την επιλογή για την διάθεση αυτοκινήτων μεταξύ των προβλεπομένων από τον Κανονισμό συστημάτων διανομής (αποκλειστική διανομή, επιλεκτική διανομή με ποιοτικά κριτήρια, επιλεκτική διανομή με ποσοτικά κριτήρια κλπ, βλ. και επεξηγηματικό φυλλάδιο Ευρωπαϊκής Επιτροπής σελ. 65, ερώτηση 68). Η καθ'ής, η οποία σημειωτέον κατήγγειλε προς τον σκοπό αυτόν όχι μόνο την σύμβαση της αιτούσας, αλλά όλων των συνεργαζομένων με αυτήν εμπόρων (καινούργων αυτοκινήτων και ανταλλακτικών) και συνεργείων επισκευής, δεν ήταν υποχρεωμένη, άνευ άλλου τινός, να επανεντάξει όλους τους εμπόρους καινούργων αυτοκινήτων του παλαιού δικτύου στο νέο δίκτυό της. Τούτο θα εξηρτάτο από το μέλλον να εισαχθεί σύστημα διανομής και το κατά πόσον οι παλαιοί συνεργάτες θα πληρούσαν τα κριτήρια του νέου συστήματος. Πράγματι μετά την προσαρμογή του συστήματος στο νέο Κανονισμό, δεκατέσσερις (14) συνολικώς έμποροι έμειναν εκτός συστήματος. Το αν οι ως άνω έμποροι ορθώς αποκλείστηκαν από το νέο σύστημα, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, μπορεί όμως να ελεγχθεί από την Γραμματεία αυτεπαγγέλτως είτε επ' ευκαιρία της εξετάσεως της κυρίας καταγγελίας της αιτούσας είτε κεχωρισμένως, κατά την κρίση της.

Στην κρινόμενη υπόθεση η άρνηση της καθ'ής να εντάξει την αιτούσα στο δίκτυο επίσημων εμπόρων καινούργων αυτοκινήτων δεν στηρίχθηκε στην μη πλήρωση των κριτηρίων του συστήματος διανομής εκ μέρους της αιτούσας, αλλά σε έλλειψη φερεγγυότητας. Ο λόγος αυτός, ο οποίος συνιθίζεται στις συναλλαγές και ζητείται ως προϋπόθεση εισόδου σε κάθε σύστημα διανομής, δεν απαγορεύεται από τον Κανονισμό και γίνεται παγίως δεκτός από το ΔΕΚ, την πρακτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και από την νομολογία της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Στην παρούσα υπόθεση πιθανολογήθηκε ότι πράγματι κατά την κρίσιμη εποχή, κατά την οποία η καθ'ής ελάμβανε τις αποφάσεις της ως το ποιοί παλαιοί έμποροι θα γίνουν δεκτοί στο νέο δίκτυο, η αιτούσα είχε προβλήματα ρευστότητας και άλλα οικονομικά προβλήματα μη παροδικής φύσεως. Έτσι λ.χ. πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα είχε εκδόσει σειρά ακάλυπτων επιταγών και προς την καθ'ής και προς την MULTIFIN AEBE (εταιρία παροχής πιστώσεων για αγορά αυτοκινήτων κ.λ.π), οι οποίες είχαν σφραγισθεί, δεν επλήρωσε τις υπ. αριθ. [...] και [...] επιταγές Εθνικής Τράπεζας με ημερομηνία [...] και [...] αντίστοιχα λόγω ελλείψεως διαθέσιμων κεφαλαίων, δεν εξόφλησε εγκαίρως την εταιρία GVSOFT, η οποία εγκατέστησε το σύστημα διαχειρίσεως αυτοκινήτου «Seat Plus», καθυστέρουσε την διεκπεραίωση των παραγγελιών αυτοκινήτων με αποτέλεσμα να πλήττεται η εικόνα του δικτύου της καθ'ής (περίπτωση Γ. Καλικάτζαράκη), παρά το γεγονός δε ότι η καθ'ής απέστειλε εξώδικο διαμαρτυρίας τον Ιανουάριο 2003 για τη συμπεριφορά της αιτούσας, η τελευταία δεν διόρθωσε τη συμπεριφορά της. Το γεγονός ότι τα ως άνω περιστατικά αντανakλούσαν προβλήματα μη παροδικής φύσεως, πιθανολογήθηκε από το γεγονός ότι εν τέλει οι τράπεζες δεν χορήγησαν (μέχρι και την ημέρα της συζητήσεως της υποθέσεως ενώπιον της Επιτροπής) μπλοκ επιταγών στην αιτούσα και δεν εξέδωσαν υπέρ αυτής την εγγυητική επιστολή, την οποία απαιτούσε η καθ'ής από όλους τους συνεργάτες της, προκειμένου να τους εντάξει (εφ' όσον θα πληρούσαν και τις λοιπές προϋποθέσεις) στο νέο δίκτυο (βλ. προσαγόμενο από της καθ'ής Ιδιωτικό Συμφωνητικό Εμπορίας με Αριστείδη Καλιάλη, σελ. 19). Η από 26.11.2003 επιστολή

της Εθνικής Τραπέζης Ελλάδος, Καταστήματος Α. Δημοκρατίας 198, Πειραιάς, προς την αιτούσα, την οποία η τελευταία προσκομίζει και επικαλείται, δεν είναι εγγυητική επιστολή ούτε περιέχει υπόσχεση περί εκδόσεως τέτοιας επιστολής. Περιέχει απλώς την δήλωση – απάντηση σε σχετική ερώτηση της αιτούσας περί της διαδικασίας εκδόσεως εγγυητικής επιστολής ποσού Ευρώ [...] με παροχή από την αιτούσα ασφάλειας εγγραφής προσημειώσεως επί ακινήτου ελευθέρου βαρών επαρκούς διασφαλιστικής αξίας.

Εξ άλλου η παροχή δύο προσημειώσεων υποθήκης από την αιτούσα υπέρ της καθ' ής, συνολικού ποσού [...] δρχ, δεν ισοδυναμεί, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η αιτούσα, με εγγυητική επιστολή Τραπέζης, διότι η τελευταία, διδομένη κατά τα κρατούντα στις συναλλαγές με παραίτηση από την ένσταση της διζήσεως και άλλες ενστάσεις, αντιστοιχεί σε ρευστό χρήμα αμέσως εισπραττόμενο από τον υπέρ ου η εγγύηση, συνήθως δε δίδεται και ως εγγύηση καλής εκτελέσεως της συμβάσεως. Αντίθετα η προσημείωση υποθήκης απαιτεί χρονοβόρες και συνδεδεμένες με κόστος διαδικασίες, οι οποίες, εφ' όσον ευδοκιμήσουν, θα ικανοποιήσουν τον υπέρ ου η προσημείωση με μεγάλη καθυστέρηση.

Βεβαίως οι οικονομικές δυσκολίες πιθανολογήθηκε ότι προέρχονταν κυρίως από την δραστηριότητα της εμπορίας ανταλλακτικών και όχι των καινούργιων αυτοκινήτων, πλην όμως η αφερεγγυότητα είναι αφερεγγυότητα της μίας και μοναδικής επιχειρήσεως και ανατανακλά σε όλη την επιχείρηση. Το γεγονός ότι η καθ' ης δέχθηκε την αιτούσα ως επίσημο έμπορο για τα ανταλλακτικά και ως επίσημο συνεργείο δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως αντιφατική συμπεριφορά. Η απόφαση αυτή της καθ' ής ανατανακλά με σαφήνεια την βούλησή της ως προς την επιχειρηματική της πολιτική έναντι της αιτούσας, δηλ. την βούλησή της να διατηρήσει την αιτούσα ως εξουσιοδοτημένο έμπορο ανταλλακτικών και εξουσιοδοτημένο επισκευαστή, αφορά δε τους επιχειρηματικούς της υπολογισμούς, οι οποίοι σε τελευταία ανάλυση λειτούργησαν ως προς το σημείο αυτό υπέρ της αιτούσας.

Περαιτέρω, επειδή δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ής απέκλεισε την αιτούσα λόγω του ότι αυτή δεν πληρούσε τα κριτήρια του νέου συστήματος διανομής σύμφωνα με τον Κανονισμό 1400/2002, δεν τίθεται ζήτημα να καταδικασθεί η καθ' ής να γνωστοποιήσει στην αιτούσα τους όρους της μεταξύ τους συμβάσεως που δεν συνάδουν με τον ως άνω Κανονισμό και να τους τροποποιήσει αναλόγως, όπως ζητά με την αίτησή της η αιτούσα. Επομένως το σχετικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως άneu αντικειμένου, αφού στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση.

Κατόπιν των ανωτέρω, πιθανολογείται ότι δεν υπάρχει παράβαση του Κανονισμού 1400/2002 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και επομένως δεν πληρούται η πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 9 παράγρ. 4 ν. 703/1977. Κατά συνέπειαν παρέλκει η εξέταση της δεύτερης προϋποθέσεως της αυτής διατάξεως, δηλ. του κατεπείγοντος. Άρα η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

VI. Πέρα των προαναφερθέντων τίθεται, σύμφωνα με την αίτηση, και θέμα ως προς πιθανή εξωσυμβατική ευθύνη της καθ' ης, είτε αδικοπρακτική (στην αίτησή της η αιτούσα ομιλεί περί «εξαπατήσεως», βλ. σελ. 5) είτε ευθύνη εκ των διαπραγματεύσεων, για συμπεριφορά, η οποία, κατά τους ισχυρισμούς της αιτούσας, οδήγησε την τελευταία στην δημιουργία καταστήματος (εκθέσεως) καινούργιων αυτοκινήτων επί της οδού Θησέως 312 με όλο το κόστος (επένδυση) που συνδέεται

με το άνοιγμα και την λειτουργία του καταστήματος αυτού (αίτηση, ό.π.), αφού, όπως ισχυρίζεται η αιτούσα, η καθ' ης με την (δεύτερη) από 18.9.2003 επιστολή της, η οποία συνόδευε την (ιδίας ημερομηνίας) καταγγελία της συμβάσεως, δημιουργούσε την εντύπωση ότι η μεταξύ τους συνεργασία θα ανανεωνόταν πριν από την επέλευση των αποτελεσμάτων της καταγγελίας (αίτηση, σελ. 2, εν τέλει). Το θέμα όμως αυτό εκφεύγει του δικαίου του ανταγωνισμού, αφού δεν καταρτίστηκε σύμβαση μεταξύ των δύο μερών (διεπόμενη από τον νέο Κανονισμό 1400/2002) και επομένως δεν μπορεί να τεθεί ζήτημα καταχρηστικής ασκήσεως των δικαιωμάτων της καθ' ης εκ της συμβάσεως αυτής (στο πλαίσιο του Κανονισμού ή του εθνικού δικαίου του ανταγωνισμού). Τούτο δεν αποκλείει να συντρέχει εξωσυμβατική ευθύνη κατά το εθνικό αστικό δίκαιο. Αρμόδια προς τούτο είναι τα πολιτικά δικαστήρια, στα οποία η αιτούσα δικαιούται να καταφύγει. Κίνδυνος ανεπανορθώτου βλάβης εξ αυτού του λόγου θα κριθεί κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, όπως και κίνδυνος μη ικανοποιήσεως από την περιουσία της καθ' ης για απαίτηση αποζημιώσεως από ήδη επελθούσα ζημία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την με αριθ. πρωτ. 3915 / 5.11.03 αίτηση της ανώνυμης εταιρίας υπό την επωνυμία «AUTO SERVICE ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΑΕΒΕ», η οποία έχει την έδρα της στην Καλλιθέα Αττικής, οδός Θησέως 306, κατά της ανώνυμης εταιρίας υπό την επωνυμία «ΤΕΧΝΟΚΑΡ Α.Β.Ε.Ε», η οποία έχει την έδρα της στην Αργυρούπολη Αττικής, οδός Μεγάλου Αλεξάνδρου 7 και Καραϊσκάκη, ως ουσία αβάσιμη.

Η παρούσα εκδόθηκε την 18η Μαΐου 2004.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 361/Β/4-4-2001).

Ο Προεδρεύων

Μιχαήλ – Θεόδωρος Μαρίνος

Ο συντάξας την απόφαση

Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος

Η Γραμματέας

Αικατερίνη Τριβέλη